

mig — kun ganske kort — om et Par af de Punkter, om hvilke der er Enighed. Det ene er den Lønningsforbedring, som Udvalget er enig om at føre frem til Fordel for Redningsmandskabet. Om det Punkt vil jeg blot gøre den korte Bemærkning, at jeg baade i Udvalget og ogsaa før havde tænkt mig, at man kunde komme noget længere, komme til en noget større Forbedring for disse Folk, men jeg har ikke kunnet skønne rettere, end at her ere vi komme saa vidt, som vi nu i nærværende Øjeblik kunde komme. Derfor har jeg med Glæde tiltraadt det Forslag, som hele Udvalget er enig om at stille, og jeg har tiltraadt det under den Forudsætning fra min Side, at det ved yderligere Forhandling vil lykkes os at komme til et forhøjet Tilskud til Understøttelseskasen. Derom har jeg det Haab, at den højtærede Minister, der ikke har udtalt sig endnu paa det Punkt, vil udtale sig velvillig.

Det andet Punkt, hvorom jeg vil gøre en Bemærkning, er Bevillingen til Kingebing Byraad til Forundersøgelse om Havneanlægget ved „Hvide Sande“. Efter den loyale Raade, hvorpaa den ærede Ordfører udtalte sig, har jeg ikke meget at tilføje, men skal blot bekræfte, at det er selvfølgeligt, at naar Finansudvalget tiltræder denne Bevilling, er det fra alle Sider Forudsætningen, at Lovgivningsmagten maa staa frit, naar Planen foreligger, saa at den ved at give denne Bevilling ikke kan være bunden til at paatage sig Udførelsen af det Arbejde, men paa den anden Side heller ikke kan være forpligtet i anden Retning. Man maa staa frit, saa at Staten maa have Ret til at paatage sig Arbejdet, hvis man i øvrigt fra alle Sider enes om, at det er i Statens Interesse. Jeg er taknemmelig for, at denne Bevilling gaar igennem, fordi jeg ikke skønner bedre, end at derved løses et meget gammelt Stridspunkt paa den Egn. Der har nemlig i en Aarrække, i mange Tider foreligget ikke alene, men flere Planer om Havneanlæg der, og hele dette Spørgsmaal har været meget omskridt og debatteret derude. Jeg vil haabe, at den Undersøgelse, som nu kan komme i Gang ved Velvilje her inde fra, vil føre til, at Sagen vil komme til at foreligge klart oplyst, saa at alle Parter kunne forstaa, hvilke Øfre der kræves, og hvilke Forer der kan være ved et saadant Anlæg.

Jeg gaar nu over til at omtale det Punkt, hvorom Udvalget ikke har været enig. Som ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, er det en Bevilling paa 1,200 Kr. til en Assistent ved den biologiske Station. Ærede Medlemmer ville have lagt

Mærke til, at dette Spørgsmaal aldeles ikke er politisk. Blandt de Medlemmer, som foreslaa Mægtilsen af de 1,200 Kr., findes Medlemmer fra forskellige Sider. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valokreds (N. S. Larsen), som er Formand i Udvalget, staar her sammen med os paa den anden Side. Jeg ved, der har været Klage her i Salen, ogsaa ude i Landet — og det med Rette — over, at vi i de senere Aar ere komme mere og mere ind paa at ansætte, om ikke Embedsmænd, saa dog Funktionærer i temmelig stort Tal trindt omkring i Landet. Der har været ført Tale her inde mod den saakaldte Funktionarisme, og der har været fremført den berettigede Anke, at vi ligesom drukne mere og mere i Funktionarisme, og denne Tale har ikke saa lidt paa sig. I Finansudvalget have vi ogsaa været enige i den Betragtning, at det gjaldt om at holde igen paa dette Punkt, og det er den Betragtning, der har ført Finansudvalget til at stille Endringsforslagene Nr. 67—68. Hele Finansudvalget var enig i, at det gik ikke an, naar man havde ansat Statskonsulenter til forskellige Formaal, at disse Konsulenter, som bleve ansatte med et vist Honorar, saa kunde have Krav paa Aar efter Aar eller i alt Fald flere Gange efter hinanden at saa Forhøjelse af dette Honorar og saa ligesom Embedsmændene en Slags Alderstillaag. Thi derved havde vi i Virkeligheden indsat en ny Art af Embedsmænd, som havde begrundet Krav paa Alderstillaag, og naar de en Gang gik af, ogsaa havde Krav paa Understøttelse. Denne Betragtning var Udvalget enig i; det maatte vi sætte en Bom for, saa vidt det lod sig gøre. Det førte til, at vi foreslog Mægtilsen af de ny Honorartillegg, som ere foreslaede i Aar paa Finansloven. Det er endvidere denne Betragtning, som har ført hele Finansudvalget til at nægte Uddannelsen af en Mand, der skulde være Assistent hos Massinkonsulenten. Dertil havde Ministeriet foreslaet paa Finansloven 3,000 Kr. Hele Finansudvalget enedes om at sige Nej dertil, idet vi sagde som saa: Vi ville sætte en Bom for den blomstrende Funktionarisme, som findes her til Lands, og kun, hvor det er strengt begrundet, kun, hvor man mener, det ikke kan være anderledes, for at saa de Formaal fremme, som man ønsker fremme, kun, hvor det er strengt nødvendigt, kunne vi gaa med.

Men medens Finansudvalget saaledes sad i skønneste Enighed, bristede Enigheden, da vi kom til Punktet om den biologiske Station. Det Formaal, denne arbejder for, er jo et Formaal, som vi alle kunne være